

De jove volia ser periodista de guerra i un cop jubilada ha fet realitat el seu desig d'escriure

“Mai no és tard per començar”

BÀRBARA JULBE
Girona

Angels Ferrer li hauria agradat ser corresponsal de guerra quan era jove per poder escriure i viatjar alhora, les seves dues grans passions, però no va poder ser. Anar a estudiar Periodisme a Barcelona era massa car, així que va començar Magisteri a la seva ciutat natal, Girona. Després de graduar-se i treballar a casa durant un llarg període de temps fent classes particulars, va entrar a l'escola Les Alzines, on va estar més de dues dècades. Coneguda com *la senyu*, aquesta dona, de 77 anys, que ha superat dues vegades el càncer, no es va donar mai per vençuda ni va voler deixar aparca-des les seves il·lusions. Tenaç, vital i molt positiva davant la vida, va aprofitar tant com va poder per viatjar amb el seu marit durant les vacances escolars. I quan es va jubilar, va decidir que havia arribat el moment no només de continuar visitant altres països, sinó també de donar curs a la seva afició per l'escriptura.

Actualment té seccions pròpies en revistes locals i les seves cartes es publiquen regularment als diaris. Una d'elles, en la qual renyava públicament la seva exalumna líder del PP català, Alicia Sánchez-Camacho, fins i tot ha fet córrer rius de tinta. Des de fa temps, s'atreveix, a més, amb la poesia. Escriu i recita els seus poemes.

“Mai no és tard per començar. Per posar en pràctica els desitjos i desenvolupar les aficions. Quedar-se quiet a casa només porta malestar i la mort segura. Cal buscar alguna cosa. Vinga... Aixeca't i camina, com la resurrecció de Llätzer!”, exclama aquesta mestra jubilada, que a la tarda encara continua fent classes particulars.

Entre els seus alumnes hi ha un grup de senyores de més de seixanta anys que aprèn català. També ensenya filosofia, matemàtiques i llatí a joves i a adults. Va tres dies al gimnàs i camina sempre que pot. És sòcia de la Fundació Oncolliga Girona, amb qui col·labora a les campanyes, i està vinculada als Amics de la Unesco a Girona. Es reuneix amb un grup d'amis

“Quedar-se quiet a casa només porta malestar i la mort segura; s'ha de buscar alguna cosa”

gues per debatre temes d'actualitat. Té reunions, a més de conferències, excursions, visites... A l'hora de sopar, en comptes d'estar tranquil·la, fa tres coses alhora: menja, mira les notícies i llegeix la premsa. I abans de ficar-se al llit dedica mitja hora a la lectura. “Llegir és vital per formar-se i fer treballar les neurones. Elles també han de fer

exercici”, diu. A la tauleta de nit no hi té un llibre, sinó dos: *La bibliotecària d'Auschwitz*, que està a punt d'acabar, i la que començarà ben aviat, *La caixa negra*.

I així un dia rere l'altre. Sense parar. Sense pràcticament cap descans. Per això ha dit als seus familiars que ja sap el que hi haurà escrit a la làpida el dia que mori: “M'he mort, no us preocupeu, és perquè no he tingut temps de respirar”, recita somrient.

A l'escola va ser mestra de català, castellà, llatí, matemàtiques, història, grec, socials, naturals i gimnàstica. Entusias-

mateix que a la República. Tots volen manar”, subratlla.

Aquesta jubilada parla sense tabús. A la revista gironina *El Roure* li van donar una secció després que enviés una carta a l'equip de redacció, a qui va criticar per ser “uns masclistes perquè tots eren homes”. A més de la líder popular, Alicia Sánchez-Camacho, també ha enviat missives al rei d'Espanya, al president de la Generalitat, Artur Mas, als expresidents Jordi Pujol i José Montilla, o a l'expresident del Govern espanyol José María Aznar, entre moltes altres personalitats de rellevància política, econòmi-

“Si talléssim les males herbes, podríem prosperar econòmicament i viure dignament com a persones honrades i treballadores que som la majoria. Se suposa que hi ha polítics, banquers o governants disposats a complir les seves obligacions?”, es pregunta.

Anar de viatge li dona oxigen i li permet afrontar amb més serenitat les seves tasques diàries. També li proporciona inspiració i idees per als seus escrits. Com a records porta mussols i elefants, que omplen el rebedor de casa seva. Ha estat a la Xina, l'Índia, Tailàndia, Síria, Jordània, Israel, Malta, el Canadà, Nova York, San Francisco, Los Angeles, Washington, Egipte, Marroc, Suècia, Noruega, Portugal, Madrid, Escòcia, Turquia i el Carib. Ferrer agafa aire i continua enumerant: Rússia tres vegades, Londres tres més, París quatre vegades... També ha visitat la Unió dels

QUAN L' EDAT ÉS UN PLUS

ÀNGELS FERRER
Escriptora i viatgera

77

Fa classes particulars, escriu prosa i poesia en revistes i diaris i viatja per tot el món

INMA SAINZ DE BARANDA

A l'Àngels, que sempre porta a sobre un llibre de poesia, li agrada passejar pel barri vell, on va viure

ta de la llengua catalana, va obtenir-ne el títol també a la Universitat de Girona (UdG), en va aprendre en una època en què s'exigia molt. “No sabíem res de la història de Catalunya i els professors eren molt rigorosos”, recorda.

Als set anys, ja fullejava revistes com *La dona catalana* i devorava llibres de Jules Verne. Llegia i llegeix tant en català com en castellà, però a l'hora d'escriure prefereix la llengua materna, sobretot en poesia. “La poesia és una cosa que surt de dins, per això m'expresso millor en llengua catalana”, afirma mentre ensenya orgullosa l'últim premi rebut per *Clam de llibertat*, un poema que defensa la llibertat de Catalunya.

Ferrer és catalana i independentista. “Encara que la independència ha de ser amb bones condicions perquè si no, no val la pena”, puntualitza. “El president Mas hauria de fer neteja. Desfer-se de persones que hi ha dins del partit i el perjudiquen. L'acord de governabilitat entre CiU i ERC no funciona. Passa el

ca o social. La líder popular va ser alumna seva a vuitè d'educació general bàsica. “Era una noia molt intel·ligent i amb caràcter”, recorda Ferrer. “Respecto totalment que siguis del PP, però jo creia que series un enllaç entre Catalunya i Ma-

drid i defensaries els catalans, com a catalana que ets i blanenca, bona terra. Però no, quan has tocat de prop la importància de lluir-te personalment has deixat de banda tot el bé que hauries pogut fer per aquesta terra de bona gent que som els catalans. (...) Ho saps i segueixes defensant el teu cap i tot l'anticatalanisme caspós que encara cueja per Madrid. Tu havies de ser un pont de diàleg i has estat un element contra la teva pròpia terra. (...)”, advertia a la carta que li va enviar a Camacho fa uns mesos.

A Ferrer la fascina l'actualitat. A Les Alzines, una escola vinculada a l'Opus Dei, començava les classes comentant la notícia del dia. Fa uns dies va escriure un article sobre corrupció i n'està preparant un altre sobre espionatge.

Emirats Àrabs. En canvi, hi ha llocs on no la veuran mai. Austràlia n'és un. “Massa lluny”, etziba. Tampoc a la part més salvatge de l'Àfrica. “Els animalets i la selva no em criden l'atenció”, assegura.

La pròxima destinació de l'Àngels serà un creuer pel riu Danubi. Un altre

“Llegir és vital per formar-se i fer treballar les neurones, que també han de fer exercici”

mussol o elefant se sumaran a la col·lecció. Malgrat l'edat, ella i el seu marit continuen regalant-se diverses sortides un cop l'any. “Viure cada moment, com el que és, una experiència única, aporta felicitat”, conclou.

VEGEU ELS CAPÍTOLS ANTERIORS DE LA SÈRIE
“QUAN L'EDAT ÉS UN PLUS” A
www.lavanguardia.com